

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อสำรวจหาปริมาณแอกเณมา-โอไรซานอลและวิตามินอีในข้าวไทย 18 สายพันธุ์ โดยทำการวิเคราะห์หาปริมาณแอกเณมา-โอไรซานอล ปริมาณวิตามินอี ปริมาณไขมันทั้งหมด และ องค์ประกอบของกรดไขมันในข้าวเจ้า 14 พันธุ์ ข้าวเหนียวคำ 2 พันธุ์ และ ข้าวเหนียวขาว 2 พันธุ์ จากผลการทดลอง พบว่า ข้าวเหนียวคำมีปริมาณแอกเณมา-โอไรซานอลสูงที่สุด ($1,890.70-1,965.97 \mu\text{g/g crude oil}$ ในกรัม/กรัม น้ำมันดิบ) เมื่อเปรียบเทียบกับข้าวเหนียวขาวและข้าวเจ้า แต่มีปริมาณวิตามินอีที่ต่ำ ($48.52-52.86 \mu\text{g/g crude oil}$ ในกรัม/กรัม น้ำมันดิบ) ในกลุ่มของข้าวเจ้า พบว่า ข้าวนานาส่วน พันธุ์ กข 13 ที่ปลูกในจังหวัดปราจีนบุรี มีปริมาณแอกเณมา-โอไรซานอลสูงที่สุด ($1,812.17 \mu\text{g/g crude oil}$ ในกรัม/กรัม น้ำมันดิบ) และ พันธุ์ขาว-คอกมะลิ 105 ที่ปลูกในจังหวัดสกลนคร มีปริมาณวิตามินอีสูงที่สุด ($559.70 \mu\text{g/g crude oil}$ ในกรัม/กรัม น้ำมันดิบ) ส่วนข้าวเจ้าที่อยู่ในกลุ่มข้าวขี้นน้ำ หรือ ข้าวน้ำลึก มีปริมาณแอกเณมา-โอไรซานอลที่ต่ำ ดังนั้น ปริมาณน้ำในนาอาจจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการสร้างแอกเณมา-โอไรซานอล จากผลการวิเคราะห์ปริมาณไขมัน พบว่า ข้าวเหนียวคำและข้าวเหนียวขาวมีปริมาณไขมันที่สูงกว่าข้าวเจ้า ซึ่งองค์ประกอบของกรดไขมันที่พบมากในน้ำมันรำข้าว ได้แก่ โอลิอิก ($18:1$) ร้อยละ $38.88-47.68$ ลิโนลิอิก ($18:2$) ร้อยละ $28.71-36.97$ และ ปาล์มมิติก ($16:0$) ร้อยละ $18.05-21.66$ โดยพันธุ์ตะเกาแก้ว 161 ที่อยู่ในกลุ่มข้าวขี้นน้ำ หรือ ข้าวน้ำลึกมีปริมาณกรดไขมันไม่อิมตัวเชิงเดี่ยวสูงที่สุด (ร้อยละ 48.38) และมีปริมาณกรดไขมันอิมตัวต่ำที่สุด (ร้อยละ 21.77) ซึ่งอาจจะขัดเป็นน้ำมันสุขภาพได้ การรายงานทั้งหมดคนี้เป็นสิ่งยืนยันได้ว่า ข้าวเป็นแหล่งอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ

This project aims to investigate γ -oryzanol and vitamin E content in eighteen Thai rice varieties. The γ -oryzanol content, vitamin E content, total fat, and fatty acid composition of fourteen non-glutinous rices, two black-glutinous rices and two white-glutinous rices were determined. The results show that the black-glutinous rice have the highest γ -oryzanol content ($1,890.70-1,965.97 \mu\text{g/g crude oil}$) compared with the white-glutinous rices and non-glutinous rices but vitamin E content was very low ($48.52-52.86 \mu\text{g/g crude oil}$). Among the non-glutinous rices, RD13, a lowland rice grown at Prajinburi province had the highest content of γ -oryzanol ($1,812.17 \mu\text{g/g crude oil}$) and Khow Dowk Mali 105, a lowland rice grown at Sakonnakorn province, had the highest content of vitamin E ($559.70 \mu\text{g/g crude oil}$). On the other hand, the deep-water rice and upland rice had low γ -oryzanol content indicating that γ -oryzanol content might be effected by water conditions in the field. The fat content of the black- and white-glutinous rice were higher than non-glutinous rice. The main fatty acid composition of rices bran oil of eighteen varieties were oleic acid ($18:1$) $38.88-47.68\%$, linoleic acid ($18:2$) $28.71-36.97\%$ and palmitic acid ($16:0$) $18.05-21.66\%$. Tapao Kaow161, a deep-water non-glutinous rice had the highest percentage of monounsaturated fatty acid (48.38%) and low percentage of saturated fatty acid (21.77%) and hence could be categorized as a health oil . Overall, the results confirm that rice are a good source of useful nutrients.